

Ján Adamus

30. nedeľa v období „cez rok“ – v roku A

Keď sa farizeji dopyčuli, že umlčal saducejov, zišli sa a jeden z nich, učiteľ zákona, sa ho spýtal, aby ho pokúšal: „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho bližného ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“

Mt 22, 34-40

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

V jednej rodine stratili kľúč od trezoru, v ktorom všetci mali cenné veci. Otec, matka aj deti ho usilovne hľadali, lebo vedeli, že keď sa nenájde, budú problémy. K veciam sa nedostanú a budú musieť zavolať odborníka, aby ho otvoril, čo iste nebude lacná záležitosť.

Uzamknutému trezoru sa často podobá aj ľudské srdce, pričom tušíme, že je v ňom veľa dobra a šľachetnosti, ale je nedobytné, lebo chýba od neho kľúč. Veľa našich bližných kráča po ceste života mlčky, sú nahnevaní, vážni, tvrdí a mrzutí. Kľúč k ich srdcu však musí existovať!

Ježiš o ňom dnes hovorí. Je to láska. Ona je najväčším prikázáním zo všetkých: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! Milovať budeš svojho bližného ako seba samého!

Známej americkej psychologičky Dr. Joyce Brothersovej (*1957) raz položili otázku: Ktoré sú najzákladnejšie a najhlbšie psychologické potreby dnešných ľudí? Odpovedala: Myslím si, že ľudia potrebujú lásku. Nemusi to byť láska medzi mužom a ženou, ale môže to byť láska všetkých ľudí. Wiliam James, americký filozof (1842-1910) k tomu dodáva: Najdôležitejšou vecou v živote je žiť náš život pre niečo dôležité. To robí človeka šťastným. A Dr. Brothersová pokračuje: Žijeme vo veku zázračných liekov, ale zázrak, ktorý ešte viac predlžuje ľudský život a robí ho šťastným, je láska. Dobrí ľudia sú šťastní ľudia!

Aj tými slovami nám psychologička objasňuje, prečo Ježiš na prvé miesto stavia príkaz lásky, lebo chce, aby sme boli dobrí a šťastní a vtedy takými robíme aj iných. Keby sme chceli iba seba urobiť šťastnými, podobali by sme sa Mŕtvemu moru, v ktorého slaných vodách nie je život a nedá sa ani bývať na jeho brehoch. Rieka Jordán sa vlieva do Genezaretského jazera a zasa z neho vyteká, ale na juhu sa opäť vlieva, tentokrát do Mŕtveho mora, kde zanikne. Všetok život, ktorý so sebou priniesla, mrie.

Koľko Božej i ľudskej lásky sa už vialo do nás? Ak ju neodovzdáme ďalej, podobáme sa Mŕtvemu

moru, staneme sa zatrpknutými a pre okolie doslova mŕtvymi. Tým, že milujeme Boha aj ľudí, robíme šťastnými seba, ale aj ich. To je dôvod, cieľ a význam najväčšieho prikázania.

Jedna strana mince je, prečo máme milovať, ale má aj druhú stranu, ako máme milovať. Niektorí by mohli žiť v presvedčení, že medzi mnou a Bohom je všetko v poriadku, keď sa dvakrát za deň pomodlím, lenže láska v Bohu nespočíva iba na modlitbe, ani na bohoslužbe, ani na náboženských piesňach. Skutočná láska k Bohu znamená postaviť ho namiesto svojho egoistického „ja“ a urobiť ho centrom svojho života. Pred 2000 rokmi sa kresťania od pohanov odlišovali tým, že sa navzájom milovali. Čo dnes odlišuje katolíka od neveriaceho? Poviete si, že chodí do kostola, v piatok sa postí, chodí na spoveď, neuznáva rozvod..., ale ani slovo o láske. Pritom vieme, že rozhodujúcim meradlom pri poslednom súde bude láska a my ju môžeme vyjadriť v piatich Ježišových vetách.

Ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Podľa Ježiša sa láska začína tam, kde sa končí vypočítavosť.

Každému, kto ťa prosí, daj! Podľa Ježiša máme otvoriť srdce každému.

Nesúďte a nebudete súdení! Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám! Podľa Ježiša sa láska prejavuje úctou k inému, čo znamená škrť ohováraníu a osočovaníu.

Nie sedem ráz, ale sedemdesiatšedem ráz... Podľa Ježiša skúšobným kameňom lásky je odpustenie.

Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia, žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú! Podľa Ježiša zákon lásky nepozná hraníc.

Svätý Augustín uvažujúc o dvojitom príkaze lásky sa pýta: Vieš, čo dosiahaš, keď miluješ bližného, staráš sa o neho a pomáhaš mu? Konáš cestu! Kam ideš? K Bohu, ktorého máme nadovšetko milovať. K Pánovi sme ešte neprišli, ale bližného máme pri sebe. Znášaj teda toho, s ktorým ideš, aby si prišiel k tomu, s kým túžiš zostať naveky.

Vojaci potrebovali čosi ušiť, preto si ich veliteľ nechal nastúpiť a zvolal: Vojaci, je tu krajčír? Ak áno, nech vystúpi! Bol medzi nimi vojak, ale s priezviskom Krajčír. Vystúpil pred veliteľa a ten mu začal vysvetľovať, čo a ako má ušiť. On však povedal: Ja nie som krajčír, ja sa iba tak volám.

Kiežby táto úsmevná príhoda pred večným Sudcom neplatila o nás! Nebol som kresťanom, iba som sa tak volal... Povzbudení dnešným Božím slovom, túžme žiť ako kresťania a milovať Boha aj bližných. Je to kľúč k srdcu človeka, ale aj k srdcu Boha.

**Ježišu, sveta Spasiteľ,
nás vykúpených obnovuj;
ty, svätá Božia Rodička,
úbohým spásu vyprosuj.**

**Zástupy všetkých anjelov
aj svätých patriarchov zbor
nech nám pomôžu s prorokmi
oslobodiť sa od hriechov.**

**Predchodca tvoj Ján Krstiteľ
i Peter s kľúčmi od neba
i apoštoli ostatní
nech učia nás žiť pre teba.**

**Nech mučeníci víťazní
a kňazov veľké zástupy
i čisté panny všetkých nás
vyvedú z hriechu potupy.**

**Nech rehoľníkov mocný chór
i so všetkými svätými
pripojí sa k nám prosiacim
o dary večnej otčiny.**

**Bud' večná sláva Kristovi,
Otcovi, Duchu útechy,
že svätí v nebi tešia sa
v blaženom svetle naveky.
Amen.**

Rodičovské skratky

11 „Udomácnené“ Božie slovo

(o biblických inšpiráciách)

Takmer denne ich berieme do rúk, denne ich máme na očiach. Predmety domácej rutiny, tie maličkosti, ktoré dotvárajú domov a jeho „vizuálnu vôňu“: soľnička, krčah na vodu, nádoba na med, nápis na vchodových dverách do sveta... Ten náš malý svet, z ktorého vychádzame do sveta veľkého. Svety, ktoré najmenším z rodiny bezpečne prepájame svojim náručím - a spájame odkazom na domov na nebesiach. *

„Hľadajte najprv Božie kráľovstvo...“ (Mt 6,33) - aj tento citát vyzvítala krieda písaným písmom na naše tmavohnedé dvere. Teraz ho vystriedal žalm o Božích zázrakoch (Ž 86,10) - lebo ich denne žijeme, ďalšie zázraky čakáme a po ďalších túžime. Sme deti Boha zázrakov.

Raz ma na fotke z jednej vidieckej domácnosti upútal džbán s nenápadnou ozdobou - slovom Grace - milosť. Nedržala som ho v rukách, ale predstavujem si, že to vystupujúce slovo z povrchu jednofarebnej nádoby vnímajú ani nie tak oči, ako skôr dlane a prsty, ktoré džbán nesú na stôl či nalievajú z jeho obsahu... Uchopiteľné dotyky milosti, Jeho každodenných darov. Jediné slovo tak vtlačá výzvu uvedomiť si milosti - vďačnosť za ne - tie viditeľné v džbáne i neviditeľné, vlievajúce sa do duše. Tento krčah nepriamo odkazuje na Prameň, ktorý uspokojí dušu túžiacu po bezodnej vode.

A tak si z času na čas „dozdobujem“ Slovom to, čoho sa doma dotýkajú moje oči a ruky - aby mi pomáhali nezabudnúť. A možno aj mojim drahým.

Božie slovo sa nám pripomína z nádoby na vodu, z cukorničky, soľničky, z modlitebnej kartičky na stole, z niektorých detských malieb v ateliéri, z vrecúška na chlieb, z dverí, kde je nalepená aj modlitba na cestu do školy, ktorú sme si vymysleli. Začína sa slovami „Dobrý Ježišu, podaj mi ruku a pod so mnou do školy, do sveta...“

Z hojnosti životodarného Božieho slova vyberám pre inšpiráciu aspoň pár veršov, ktoré si môžu nájsť v domácnosti svoju špeciálnu nádobu či iné miestečko:

- „Vy ste soľ zeme. (Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia?)“ (Mt 5,13)
- „Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť.“ (Mt 5,14)
- „Výroky Pánove sú... sladšie sú než med.“ (Ž 19,10 -11)
- „...kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky.“ (Jn 4,14)
- „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16,15)
- „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Ak niekto je z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Porov. Jn 6,51)

Biblia v pôste

Bola som študentka na návšteve v cudzom meste a na pár dní ma ubytovali „známi známej“. Čerství manželia v očakávaní dcéry mali na jedálenskcom stole veľkú Bibliu. Mali ju tam stále, kedykoľvek som prišla do kuchyne - „ozáložkovanú“, ošúchanú, zavretú, otvorenú - ako kedy. Všimla som si, že skôr, než sa manžel pred prácou naraňajkoval, alebo skôr, než sa spoločne pustili s manželkou do večere - „odkrojili“ si najprv z Písma pár veršov pre dušu a až potom nakrmili telo.

Rozprávala som to nedávno našim deťom, keď sme si hovorili o pôste: prečo v tento čas máme niečo možno menej (niektoré druhy jedla, zábavu), a nejde pritom o chudnutie, no zároveň máme niečo viac - tichý priestor na sytenie potrieb duše. Možno úplne jednoducho a j tak, že pred jedlom dáme prednosť kúsku Božieho slova. Na stole tak okrem fialového obrusu a fialovej sviece máme a j čítanie na najbližšiu nedeľu alebo malé Písmo - kto chce, môže sa ponúknuť.

Praktický rodinný tip: V Písme nájdeme veľa veršov, cez ktoré deti môžu pochopiť obraz „pokrmu pre dušu“ ešte konkrétnejšie: ovocie Ducha; Božie príkazy, ktoré sú sladšie ako med; voda od Ježiša, po ktorej nebudeme

žízniť naveky, soľ príkladu vzácna pre celé ľudstvo, či pokrm, ktorým je Ježiš sám...

Martina Jokelová „Rodičovské skratky.“

Slávnosť všetkých svätých: Slávime ju 1. novembra. Je to prikázaný sviatok. Sv. omše budú ako v nedeľu.

Pobožnosť na cintoríne bude popoludní 1. novembra o 15:00 hodine.

Úplné odpustky:

A/ 1. – 8. november: návšteva cintorína, nábožná modlitba za zosnulých a 3 podmienky

B/ dňa 2. novembra: návšteva kostola, modlitba Otče náš, Verím v Boha a 3 podmienky

Tie 3 podmienky sú: sviatosť zmierenia, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Sv. Otca.

Treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj všednému.

Spovedanie:

Pondelok, utorok 15:30 – 17:00 a aj po sv. omši od 17:50

Piatok 15:15 – 17:00

Zbierka na misie:

Počas misijnej nedele sme vyzbierali 800 eur. Pán nech odmeni vašu štedrosť.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za výzdobu a upratovanie kostola.

Prosím ďalšiu skupinu - čísla domov 388 – 420.

Lampiónový sprievod:

V sobotu 11. novembra o 17:00 hodine sa uskutoční lampiónový sprievod.

Pozývam deti, rodičov i starých rodičov.

Birmovanci:

Na prvý piatok 3.11. je sv. omša o 17:00 hod. a o 18:00 katechéza na fare.

Sväté omše v 30. týždni cezročného obdobia (A)

30.X. pondelok

17:00 Za Ľ Františka a Sidóniu Krajčovičových

31.X. utorok

17:00 Za Ľ Jozefa a Máriu Ružičkových a syna Jozefa

1.XI. streda

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

11:00 Za farníkov

2.XI. štvrtok

17:15 Za všetkých verných zosnulých

3.XI. piatok

17:00 Za Ľ Antona a Brigitu Mruškovičových

4.XI. sobota

08:00 Za Ľ Ervína Figuru

5.XI. 31. Nedel'a cezročného obdobia (A)

08:00 Na úmysel Lektor: Vráblová Radakovičová

11:00 Za farníkov Lektor: Kuric Kulifajová

14:00 Pobožnosť a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

30.X. pondelok sv. Marcel

31.X. utorok sv. Wolfgang, biskup

1.XI. streda **Všetkých Svätých prikázaný sviatok**

2.XI. štvrtok **Spomienka na všetkých zosnulých veriacich**

3.XI. piatok sv. Martin z Porres, rehoľník **Lsp**

4.XI. sobota sv. Karol Boromejský, biskup **Sp**

6 Svet rukopisov

Ježišovi učeníci spísali svoje rukopisy, spočiatku zrejme na papyrus, ale postupne sa začali posvätné texty, pre potreby jednotlivých cirkevných obcí, prepisovať čoraz viac na pergamen. A aby sa dali ľahšie skladovať, vytvárali sa z nich tzv. kódexy, čiže z koží zošívane knihy, podobné tým našim, len boli oveľa hrubšie a hlavne ťažšie. Prví kresťania však zvyčajne patrili k tým najchudobnejším a rukopisy boli pre nich veľkou vzácnosťou. Je preto pochopiteľné, že pôvodné originály svätých kníh sa nám nezachovali. Nielenže sa mohli častým používaním poriadne zodrať, ale dokonca znehodnotiť požiarom, vodou alebo i zámerne zničiť pri hojných prenasledovaniach prvotnej cirkvi. Okrem toho ich prepisovanie bolo veľmi prácne a vzdelaných pisárov neveľa.

Celkom prirodzene nám môže zísť na um otázka: Akú máme záruku, že texty Písma, ktoré sa nám zachovali až dodnes, sú pravé?! Žiadne obavy, môžeme byť spokojní. Spomedzi biblických vied má veľkú dôležitosť odbor takzvanej textovej kritiky, ktorá má preskúmaných a medzi sebou porovnaných vyše päťtisíc starovekých rukopisov - čiže celé generácie svedkov prvých, pôvodných exemplárov evanjelií. Najstaršie, dodnes zachované fragmenty z nich, delia od jeho prvého zápisu, čiže pôvodného originálu, iba dve až tri desaťročia.

Zistilo sa, že odchýlky medzi jednotlivými rukopismi sú pre laikov zanedbateľné. Často boli spôsobené únavou pisateľov, prípadne snahou zladit' jednotlivé evanjeliá alebo dovysvetľovať niektoré úsečnejšie zapísané vety. Dnes už majú biblisti tieto drobné anomálie dobre zmapované. A dá sa hodnoverne povedať, že žiadna z nich zásadne neovplyvňuje zmysel posvätného textu. Tak môžeme mať nezloemnú dôveru, že Biblii, ktorú máme v rukách my dnes, môžeme veriť na sto percent.

Novým zákonom dosiahla Biblia svoje najdôstojnejšie završenie. A celá kresťanská Biblia vznikla „manželstvom“ oboch zákonov. Ich vzájomným spojením navždy môže byť sprostredkovaná definitívna plnosť Božieho zjavenia nám všetkým. Dodajme len, že aj my, naša viera a láska k Písmu, sme ovocím tohto spojenia.

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

PRIATEĽMI V DOBROM AJ V ZLOM

Ako sa mám zachovať k ľuďom vo farnosti, ktorí mi povedia, že sú radi, že som ich priateľ, no potom ma ohovávajú?

Priatelia sú rodina, ktorú si vyberáme sami. Je pravda, že sám sa môžem rozhodnúť, s kým sa budem priateľit'. Lenže my ako kresťania, sme pozvaní do vytvárania rodiny. Celé kresťanstvo je o vzťahoch, o vzťahu k Bohu, k sebe a k iným ľuďom. Pápež František v apoštolskej exhortácii *Evangelii gaudium* hovorí: „Farnosť nie je zastaralá štruktúra, ale prítomnosť Cirkvi na konkrétnom území. Je to spoločenstvo spoločenstiev, svätýňa, do ktorej sa chodia napiť vy-smädnutí.“ Farnosť je zároveň základnou štruktúrou Cirkvi. Je spoločenstvom, ktoré sa utvára jedine na základe priateľstiev. Vo farnosti potrebujeme

budovať hlboké vzťahy, aby sme sa neuzatvárali do seba. Naopak, máme sa snažiť, aby sa ľudia okolo nás cítili dobre. Svätý Otec hovorí, že farnosť má byť živým spoločenstvom. Nie je príjemné, ak sa na jednej strane hráme na priateľov, inokedy daného človeka ohovoríme a pritom denne prichádzame na sväté omše. Ak sme pri Pánu Bohu, nemôžeme iným vedome ubližovať a šuškať si o ich chybách poza chrbát. To nás veriacich nezobrazuje v dobrom svetle. Svätý Otec ďalej hovorí, že vo farnostiach by mala fungovať spolupráca s tým, že sa ľudia zamerajú na misiu. Či veriaci dokážu spolupracovať, závisí od hĺbky vzťahov vo farnosti. Predstavme si naše farnosť. Cítia noví ľudia, ktorí do farnosti prichádzajú, priateľstvo medzi nami?

Aké sú podľa vás charakteristiky priateľstva?

Nazrime hlbšie do priateľstva a povedzme si, čo je priateľstvo. Mám taký dojem, že často vravíme o priateľstve vtedy, keď oň nejde. Ak máme určité vzťahy s ľuďmi, kamarátov či známych, to ešte neznamená, že sme priateľmi. Priateľstvo je o hlbokých vzťahoch. Katechizmus Katolíckej cirkvi nás v bode 953 učí, že Cirkev je spoločenstvom lásky. Priateľstvo je tiež spoločenstvo lásky, úcty a prijatia toho druhého. „V spoločenstve svätých nik z nás nežije pre seba a nik pre seba neumiera“ (Rim 14,7). Toto je jeden zo znakov priateľstva. Nie som v priateľstve preto, že sa cítim dobre, ale i ja by som sa mal prostredníctvom vzťahov stať darom pre druhých. V katechizme sa ďalej píše: „Aj ten najmenší z našich skutkov, ak ho vykonáme z lásky, je na osoh všetkým a v tejto solidarite so všetkými ľuďmi, živými či mŕtvymi, ktorá sa zakladá na spoločenstve svätých.“ Znamená to, že priateľstvo sa má preklopiť do skutkov lásky.

Nie je na vine nesprávneho chápania priateľstva aj silný individualizmus?

Všímam si, že súčasná doba nás veľmi tlačí do individualizmu. Máte i vy vo svojom okolí niekoho, kto je sám a chýbajú mu blízke vzťahy? Internet, televízia a možno niekedy i zvieratá sa nám stávajú bližšími, ako ľudia okolo nás. Myslím si, že toto je problém, pretože vtedy sa začíname vynímať z prostredia a nežijeme plnosť, do ktorej sme pozvaní. Definícia priateľstva znie: „Priateľstvo je starostlivý, láskyplný, obvykle silný emocionálny vzťah.“ Koľkých priateľov máme? Myslím naozajstných priateľov, s ktorými tvoríme vzťah? Túto otázku môžeme aj otočiť a pýtať sa: Pre koho sme my priateľmi? Pre koho máme otvorené srdce? Žijeme v priateľstvách, alebo sme zachytení egoizmom a sebeckom? „Priateľstvo je vzťah, v ktorom naplno prejavujeme, akí sme a akými by sme chceli byť.“ V práci, v škole a v cudzom prostredí sa často na niečo hráme. V priateľstve však nemáme masky. O skutočnom priateľstve hovoríme vtedy, ak nás priatelia prijímajú takých, akí sme. Priateľstvo nám poskytuje priestor, kde sa môžeme vyplakať a kde sa môžeme smiať. Medzi priateľmi sa cítíme prijatí a tak svoje emócie nemusíme držať na uzde.

Je dôvera v priateľstve dôležitá? Ako veľmi?

Priateľstvo si vyžaduje bezvýhradnú dôveru a náklonnosť. Keď máte vedomosť o tom, že vás niekto ohovára, určite nebudete chcieť ísť ďalej do priateľstva s ním. Viete, že tento človek pre vás nevytvára bezpečné prostredie. Mám však obavu, že ani my kresťania nevytvárame dostatočne bezpečné prostredie. Ľudia k nám necítia dôveru a nemajú istotu, že keď sa nám rozhodnú niečo povedať, tak to u nás aj ostane. Majú strach, či to nepovieme niekomu v naše farnosť. A tak si radšej držia odstup, pretože majú skúsenosť, že blízke vzťahy ich zranili. Otvorenosť pred priateľmi otvára srdce, no zároveň aj zraniteľnosť. Keď moji priatelia niekde vytiahnu vec, ktorú som v dôvere povedal iba im, stávam sa zraniteľným. Priateľstvo nie je statické, ale dynamické. Vyvíja sa. Možno máte i vy skúsenosť, že priateľstvo môže prerásť do úplne hlbokého vzťahu, ktorý je pre nás obrovským obohatením. Takéto priateľstvo vás môže dvíhať a povzbudzovať.

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

ZÁHRADA

Kedysi dávno v ďalekej krajine v jednom útulnom a usporiadanom domčeku žilo dievčatko. Okolo domu bola veľká, nádherná záhrada. Dievčatko, volalo sa Anna, ju malo veľmi rado.

Raz ju jeden starý mudrc chytil za ruku a povedal jej: „Počúvaj, Anna, keď si sa narodila, sľúbil som tvojej matke, že splním tvoje želanie. Tak mi povedz, čo si žiadaš? Môžem ťa urobiť bohatou alebo krásnou, môžem ťa premeniť na princeznú alebo na strigu, ak si to zaželaš. Čokoľvek si budeš pýtať, môžem ti to splniť, ale nezabudni, môžeš si zaželať iba jednu vec.“ Anna premýšľala o všetkých veciach, ktoré jej ten človek ponúkol, ale nič nesľubovalo šťastie a ona sa tešila zo svojho života, z takého, aký bol.

Napokon povedala: „Želám si, aby som mohla prežiť celý svoj život v tejto peknej záhrade.“

Muž zvrátil čelo: „To je všetko?“

Anna prisvedčila: „Všetko. Som tu šťastná a neželám si nič iné.“

Roky sa míňali. Z Anny sa stalo veľmi pekné dievča. Mnoho mužov ju prišlo navštíviť a všetci sa do tejto veselej a šťastnej dievčiny zalúbili. Žiadali ju o ruku, ale ona odmietala jedného za druhým...

Patrila svojej záhrade a nikdy by ju neopustila.

Ale raz ráno, ako sa v nej prechádzala, ocitla sa zrazu pred mladíkom, ktorého nikdy nevidela. Bol vysoký, pekný a hneď sa doňho zamilovala.

Chytil ju za ruku a zdvorilo jej povedal: „Volám sa Hansi a som princom v ďalekej krajine. Chceš sa za mňa vydať a ísť so mnou?“ Prehltla slzy a povedala: „Ak budem môcť, pôjdem s tebou. Ale možno nebudem môcť odísť. Kedysi mi jeden mudrc ponúkol, že mi splní jedno želanie, a ja som si zvolila prežiť celý svoj život v tejto záhrade.“

Ešte v ten deň však odišli spolu na koňoch do jeho krajiny.

Po dlhom cestovaní prišli do Hansiho kráľovstva.

Palác bol nádherný, s vysokými vežami a mramorovými stenami. Dookola však bola púšť, nesmierna záplava zlatého piesku.

Nebolo tu ani trocha zelene, nič, čo by rástlo. V tú noc Anna plakala pri každej myšlienke nato strašné miesto, kam ju jej láska priviedla. Na druhý deň ju šiel Hansi zobudiť a priviedol ju k oknu.

„Pozri sa,“ zvolal. „Starý mudrc tu urobil naozaj veľké čary, pozri sa!“

Anna pristúpila k oknu a zadržala dych. Bola to jej záhrada. Celý jej krásny zelený park bol kolo paláca a rozprestieral sa, kam len oko dohliadlo.

„Vidíš?“ povedal princ. „Kamkoľvek vykročíš, tvoja záhrada pôjde s tebou.“

Staraj sa o svoju vnútornú záhradu, bude ťa všade sprevádzať a bude tvojou posilou v živote.

Bruno Ferrero „Život je všetko, čo máme“

Zamyslenia

Otec

všetkého milosrdenstva

A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám.

Jn 4,16

Milosrdenstvom by sa dala nazvať tá tvár Božej lásky ktorá sa prejavuje voči trpiacim, nešťastným a hriešnym - a kto z nás nepatrí aspoň do jednej z týchto skupín! Už izraelský ľud vedel, že táto Božia tvár je preň azda tou najaktuálnejšou, lebo nevernosť Božieho ľudu bola (tak ako tá naša) notorická. Aké utešujúce je vedomie, že sám Boh sa predstavil ako Otec všetkého milosrdenstva, Otec lásky, ktorá vychádza v ústrety pokoreným a poníženým, ale aj neposlušným, tvrdohlavým a nestálym: „Láskou odvekou som ťa miloval, preto som ti zachoval priazeň,“ hovorí svojmu ľudu Pán (Jer 31, 3) a sľubuje, že v tomto postoji vytrvá naveky: „Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie.“ (Iz 54,10)

Priveľmi sme si zvykli na podobenstvo o márotnatnom synovi, takže jeho rozuzlenie nás už azda ani neprekvapuje. A predsa je také vzdialené ľudskej logike! Rozhajdakaný majetok, ktorý bol výsledkom otcovej práce, premárnené roky života, pošliapané otcovo meno - a navyše taká chabá ľútosť - ľútosť skôr nad prázdny žalúdkom, než nad vlastným hriechom... A za to všetko nijaké výčitky, žiadne ultimátum ani tresty, ale otcovo objatie, zlatý prsteň, krásne šaty a skvelá hostina! V skutočnosti by sa toto podobenstvo malo volať O milosrdnom otcovi, lebo Kristus ním ukázal takú nádhernú Otcovu tvár, že nám ľuďom je ťažké tomu uveriť.

Málo by nám však prospelo poznať všetky tieto krásne výroky Písma, keby sme sa neutiekali k Božiemu milosrdenstvu! Tak nás učí sám Ježiš, ale aj iní Boží muži a ženy, ktorí uverili a spoznali „lásku, akú má Boh k nám“.

Kateřina Lachmanová „O milosrdenstve“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku